

Versiune anonimată

Traducere

C-763/22 - 1

Cauza C-763/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

16 decembrie 2022

Instanța de trimitere:

Tribunal judiciaire de Marseille (Franța)

Data deciziei de trimitere:

14 decembrie 2022

Reclamant:

Procureur de la République

Pârât:

OP

Cour d'Appel d'Aix-en-Provence (Curtea de Apel din Aix-en-Provence)

Tribunal judiciaire de Marseille (Tribunalul Judiciar din Marsilia)

[*omissis*] **HOTĂRÂRE CORECȚIONALĂ**

În ședința publică a Tribunal Correctionnel de Marseille (Tribunalul Corecțional din Marsilia) la **PAISPREZECE DECEMBRIE DOUĂMII DOUĂZECI ȘI DOI,**

Tribunalul, statuând după dezbaterile care au avut loc la 2 decembrie 2022 [*omissis*],

a fost examinată cauza

DINTRE:

PROCUREUR DE LA REPUBLIQUE (PROCURORUL REPUBLICII), de pe lângă acest tribunal, în calitate de reclamant și reprezentant al acușării

ȘI

Inculpat

Nume: **OP**

[omissis]

Cetățenie: franceză

[omissis]

Aflat în prezent în detenție în Penitenciarul Madrid 5 Soto del Real - Spania

Situație penală: plasat sub control judiciar

- Mandat de urmărire din data de 25/01/2012
- Mandat de arestare din data de 26/09/2012
- Ordonanță de plasare sub control judiciar din data de 20/09/2013 cu cauțiune de 4 000 de euro din care 400 de euro în regim de liberare provizorie
- Cauțiune în procedura liberării provizorii plătită la 20/09/2013
- Ordin de punere în libertate din data de 20/09/2013
- 1 100 de euro plătiți
- Menținere sub control judiciar din data de 19/01/2016
- Menținere sub control judiciar prin hotărâre din data de 18/06/2021
- Mandat de arestare în temeiul articolului 410-1 din CPP (Codul de procedură penală) din data de 03/06/2022

care nu s-a înfățișat și reprezentat în ședință de [avocații săi],

Inculpat pentru:

PARTICIPARE LA ASOCIEREA ÎN VEDEREA PREGĂTIRII UNEI INFRAACȚIUNI PEDEPSITE CU CEL PUȚIN 5 ANI DE ÎNCHISOARE

DEȚINEREA FRAUDULOASĂ A UNUI DOCUMENT ADMINISTRATIV FALS CARE ATESTĂ UN DREPT, O IDENTITATE SAU O CALITATE, SAU PRIN CARE SE ACORDĂ O AUTORIZAȚIE

UTILIZAREA UNUI DOCUMENT ADMINISTRATIV FALS PRIN CARE SE ATESTĂ UN DREPT, O IDENTITATE SAU O CALITATE, SAU PRIN CARE SE ACORDĂ O AUTORIZAȚIE

ACHIZIȚIA DE ECHIPAMENTE, INSTRUMENTE, PROGRAME INFORMATICE SAU DATE CONCEPTE SAU ADAPTATE PENTRU CONTRAFACEREA UNUI INSTRUMENT DE PLATĂ (BANI SCRIPTURALI)

DEȚINEREA DE ECHIPAMENTE, INSTRUMENTE, PROGRAME INFORMATICE SAU DATE CONCEPTE SAU ADAPTATE PENTRU CONTRAFACEREA UNUI INSTRUMENT DE PLATĂ (BANI SCRIPTURALI)

DEZBATERI

[*omissis*]. [Desfășurarea dezbaterilor - considerații procedurale]

*

Întrucât prin procesul-verbal valabil ca și citație la parchet din data de 04/08/2022 întocmit de Procureur de la République (Procurorul Republicii), **OP** a fost citat pentru ședința din această zi în conformitate cu dispozițiile articolelor 551 și 559 din code de procédure pénale (Codul de procedură penală).

OP nu s-a înfățișat, dar este reprezentat în mod legal de avocatul său mandatat; este necesar să se statueze în contradictoriu în privința sa în temeiul dispozițiilor articolului 411 primul și al doilea paragraf din code de procédure pénale,

Acesta este inculpat pentru că:

a deținut în FRANȚA și în ROMÂNIA, în luna mai 2011, în orice caz într-o perioadă pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripție, echipamente, instrumente, programe informatice sau orice date concepute sau special adaptate pentru săvârșirea infracțiunilor de contrafacere sau de falsificare de carduri de plată sau de retragere.

fapte prevăzute și pedepsite de articolele L 163-4-1, L 163-5, L 163-6 din Code monétaire et financier (Codul monetar și financiar) (natinf 23792, 23793)

a participat la MARSILIA și pe teritoriul național, în perioada mai 2010-ianuarie 2012, în orice caz într-o perioadă pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripție, la un grup format sau la o înțelegere stabilită în vederea pregătirii, caracterizată prin unul sau mai multe elemente materiale ale uneia sau mai multor

infrațiuni pedepsite cu cel puțin cinci ani de închisoare, în speță infrațiunile de fabricare, achiziție, cesiune, furnizare sau punere la dispoziție, deținere de echipamente, de instrumente, de programe informatice sau de orice date concepute sau special adaptate pentru săvârșirea de infrațiuni de contrafacere sau de falsificare de carduri de plată sau de retragere; de contrafacere sau de falsificare și de utilizare de carduri de plată sau de retragere.

fapte prevăzute și pedepsite de articolele 450-1, 450-3, 450-4 din Code pénal (Codul penal) (natinf 23002)

a deținut în FRANȚA și în THAILANDA, între lunile noiembrie 2011 și ianuarie 2012, un document administrativ fals, în speță un pașaport pe numele SY.

fapte prevăzute și pedepsite de articolele 441-3, 441-10, 441-11 din Code pénal (natinf 11641)

a utilizat în FRANȚA și în THAILANDA, între lunile noiembrie 2011 și ianuarie 2012, un document administrativ fals, în speță un pașaport pe numele SY.

fapte prevăzute și pedepsite de articolele 441-2, 441-9, 441-10, 441-11 din Code pénal (natinf 496)

OP a făcut obiectul unei trimeri în fața tribunal correctionnel (Tribunalul Corecțional) pentru achiziționarea și deținerea materialului destinat contrafacerii de carduri de plată și a participat la o asocieră în vederea săvârșirii de infrațiuni în cadrul falsificării de carduri de plată între anii 2010 și 2012.

Deși urma să fie judecat în septembrie 2021, avocatul său a făcut cunoscută prinderea și încarcerarea sa în temeiul unui mandat de arestare emis împotriva sa de autoritățile elvețiene și pentru care era în mod vădit inițiată o cerere de extrădare.

S-a dispus disjungerea pentru a permite clarificarea situației sale și a permite judecarea acestuia în prezența sa.

O primă amânare la 17 decembrie 2021 permitea să se stabilească faptul că situația era neschimbată, iar la 3 iunie 2022, respectiv la aproape un an de la primul apel al cauzei, avocatul lui OP a arătat că situația nu evoluase și că OP nu dorea extrădarea sa către ELVEȚIA, ci dorea, în schimb, să fie repatriat în FRANȚA în special pentru a oferi explicații în legătură cu acest dosar.

Întrucât nu s-a prezentat nici la această ultimă ședință și nici nu a dat împuternicire avocatului său pentru a-l reprezenta, tribunalul a decis să utilizeze articolul 410-1 din code de procédure pénales, care permite, atunci când un inculpat nu se înfățișează în fața Tribunal correctionnel (Tribunalul Corecțional),

să se utilizeze un mandat de aducere sau un mandat de arestare pentru a forța un inculpat să se înfățișeze.

Astfel, întrucât tribunalul amână judecarea acestei cauze de mai mult de șase luni, era necesar să se permită soluționarea acestui dosar deosebit de vechi [ordonanța de trimitere în fața tribunal correctionnel (Tribunalul Corecțional) datând din anul 2016], motiv pentru care, în stadiul actual, singura soluție consta în emiterea unui mandat de arestare împotriva lui OP pentru a-l obliga să se înfățișeze în FRANȚA și a-l judeca în această cauză, subliniind că, în cazul în care nu se prezintă, acest lucru nu îi putea fi imputat și era de înțeles că dorea să prezinte explicații.

Cu toate acestea, tribunalul avea să afle prin ordonanța Tribunalului Central nr. 5 din Madrid din data de 2 septembrie 2022 că, prin decizia Consiliului de Miniștri spaniol, se acorda prioritate cererii de extrădare formulate de guvernul elvețian și, prin urmare, nu se preconiza executarea mandatului european de arestare emis de autoritățile judiciare franceze.

Astfel, articolul 57 din Legea spaniolă 23/2014 privind recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești prevede că, în cazul unui concurs între un mandat european de arestare și predare și o cerere de extrădare formulată de un stat terț, autoritatea judiciară spaniolă va suspenda procedura și va transmite toate documentele Ministerului Justiției, ministrul justiției înaintând, la rândul său, chestiunea Consiliului de Miniștri.

Pe de altă parte, se observă că această decizie, care atribuie, așadar, competența de a se pronunța cu privire la măsura coercitivă care trebuie pusă în executare unei autorități guvernamentale nu presupune în aparență nicio cale de atac.

În ședința din 2 decembrie 2022, avocații lui OP solicită tribunalului să adreseze CJUE următoarea întrebare preliminară: **„Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre se opune ca legislația unui stat membru să atribuie competența de a decide care dintre un mandat european de arestare și o cerere de extrădare în concurs prezentată de un stat terț va trebui pus în executare unei autorități guvernamentale, fără posibilitatea introducerii unei căi de atac?”**.

Ministère Public (Ministerul Public) nu contestă dificultatea astfel ridicată de funcționarea instituțională spaniolă, însă consideră că întrebarea nu poate fi adresată de prezenta instanță care nu are un interes legitim în cadrul litigiului; se solicită instanței să unească incidentul cu fondul și să se pronunțe.

Articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

- (a) interpretarea tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii;

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen.

În speță, trebuie să se definească dacă în prezenta cauză instanța de trimitere are legitimitate pentru a adresa o întrebare privind organizarea instituțională a unei alte țări decât a sa și dacă o asemenea întrebare are vocația de a fi relevantă în litigiul cu care este sesizată.

Astfel, întrebarea adresată privește în mod incontestabil un aspect care nu ține în mod direct de organizarea jurisdicțională franceză, ci de cea spaniolă, întrucât organizarea acestei țări prevede că, în cazul unei cereri de executare a unui mandat de arestare și în special în concurs cu un alt titlu coercitiv, alegerea titlului coercitiv prioritar nu ține de autoritatea judiciară, ci de Consiliul de Miniștri spaniol.

În speță, trebuie subliniat că faptele cu care este sesizat tribunalul sunt deosebit de vechi, iar sesizarea tribunalului datează din ianuarie 2016, dată de la care OP așteaptă să se poată înfățișa în justiție pentru a prezenta explicații.

Reținut în Spania în cadrul unei cereri de extrădare formulate de autoritățile elvețiene, acesta nu s-a putut înfățișa în fața instanței la primul termen de judecată.

Mandatul de arestare care a fost emis avea ca obiectiv principal să permită înfățișarea sa, întrucât a arătat întotdeauna că intenționa să prezinte explicații și, prin urmare, nu dorea să dea mandat de reprezentare avocaților săi, întrucât este dreptul oricărui inculpat să se înfățișeze personal.

Amânările succesive care au fost dispuse aveau ca obiectiv clarificarea situației și permiterea audierii lui OP cu privire la faptele care îi sunt reproșate, tribunalul fiind în imposibilitatea de a se pronunța atât timp cât situația lui OP nu era cunoscută în mod definitiv în raport cu cele două titluri de înfățișare forțată emise împotriva sa; era, așadar, legitim ca țara în care era deținut OP să se pronunțe în favoarea punerii în executare prioritare a unuia sau a altuia dintre titluri și, prin urmare, a punerii în executare sau nu a mandatului european de arestare emis de această instanță.

În speță însă, organizarea instituțională spaniolă nu a determinat o autoritate judiciară să tranșeze dificultatea, ci a lăsat un organ guvernamental, Consiliul de Miniștri spaniol, să ia această decizie, ceea ce pare a fi în contradicție cu Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 și în special cu articolele 6 și 7 din aceasta, întrucât se face referire numai la autoritățile judiciare pentru a emite sau executa mandatul european de arestare și numai obiectivul urmărit de o autoritate judiciară de executare pare în măsură să soluționeze acest litigiu potrivit textului european.

Or, de decizia astfel adoptată de autoritățile spaniole depinde în realitate capacitatea judecătorilor francezi de a-l putea judeca sau nu pe OP, întrucât nepunerea în executare a mandatului european de arestare privează tribunalul de posibilitatea de a-i impune înfățișarea și, prin urmare, de a continua activitatea justiției; prin urmare, este inexact să se considere că tribunalul correctionnel (Tribunalul Corecțional) nu ar avea legitimitatea necesară pentru a adresa întrebarea preliminară formulată de avocații lui OP, din moment ce este afectată ca atare capacitatea de a judeca un inculpat și sunt invocate condițiile înfățișării sale.

Cu alte cuvinte, este în interesul autorității judiciare franceze să considere că condițiile în care va putea judeca un inculpat care este supus în prezent deciziei autorităților guvernamentale spaniole de a pune sau nu în executare mandatul de arestare emis împotriva lui OP și, în consecință, este esențial să se stabilească dacă procedura urmată de autoritățile spaniole respectă sau nu termenii Deciziei-cadru din 13 iunie 2002.

De asemenea și în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, tribunalul, care a ținut seama de caracterul serios al întrebării adresate și de interesul său în prezentul litigiu, decide să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebarea preliminară, în conformitate cu dispozițiile Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002, considerând că articolul 57 din Legea spaniolă 23/2014 privind recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești în Uniunea Europeană, care conferă Consiliului de Miniștri competența de a stabili prioritatea care trebuie dată unui mandat european de arestare și unei cereri de extrădare, este discutabil din perspectiva dispozițiilor europene comune care se impun cu prioritate țărilor membre ale Uniunii Europene.

[omissis]

PENTRU ACESTE MOTIVE:

Tribunalul, statuând public, în primă instanță și în contradictoriu în ceea ce îl privește pe OP,

Cu titlu interlocutoriu,

DECLARĂ că este necesar să adreseze o întrebare preliminară;

DISPUNE adresarea Curții de Justiție a Uniunii Europene a următoarei întrebări:

„Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre se opune ca legislația unui stat membru să atribuie competența de a decide care dintre un mandat european de arestare și o cerere de extrădare în concurs prezentată de un stat terț va trebui pus în executare unei autorități guvernamentale, fără posibilitatea introducerii unei căi de atac?”.

[omissis]

DOCUMENT DE LUCRU